

то желаемъ да полѹчимъ. Ако е лесно да си сдобиѹмъ това добро, то надеждата ни разхладѹва пламъка; ако ли е невъзможно, то отчуждението ни го угасѹва свѣтъмъ. Така щото ние тѣка, кога желаемъ нѣщо, щѣшавамы сѹ съ надеждата; а кога сѹ не надѣваме за нѣщо, него никакъ не желаемъ. И така, или никакъ нѣмамъ злото; или кога го имамъ, то имамъ и исцѣленіето мѹ. Нѹ желаніе безъ надежда, е огънь безъ прохладѹ. Самичко желаніе е самъ огънь. И такава е желаніето на оныя, що сѹ намиратъ въ мѹката. Биждали ли сте нѣкога морското вѹлненіе; да сѹ наддига отъ всичката сила на вѣтроветы, кое иде напрѣвнѹто, като да залѣе съ вода всичкѹтѹ земъ: нѹ като допре до нѣкой твърдъ камъкъ, връща сѹ отъ него разбито, и сѹ ломи (троши) на хладѹ капкы, и като да испѹска пѣны отъ свирѣпство? Биждали ли сте жаденъ рогачъ, съ запалена щрѹба, съ пламнѹлъзъ языкъ, съ раззинѹты щста, кога тѹча на изворыты водны. Нѹ по случѹй ако завари изворыты и рѣкыты изсѹхнѹлы, да сѹ връща оттамъ слѹсанъ, да вѣѣ жалостно, и да напѹлнюва съ гласа си лѣсоветы и лѹговеты (ливадыты)? Такожде съ всичката си сила, съ всичката надежда на крайното желаніе сѹ принѹждава щеніето на оныя дѹша, що сѹ мѹчи, и тѹча вѹмъ крайното желаніе за Бога: нѹ като срѣщне както жестокъ камъкъ, както изсѹхнѹлъ рѣкъ, Божіето сѹрдце, което го отпѹжда отъ себе си, и мѹ дѹма вѣскога: „Щидѹи щидѹи, щ менѣ проклѹтое во ѡгънь вѣчный.“ О колко сѹ разбивѹ тѹ отъ волѣсть! О колко сѹ връща отчужденѹ! А колкото по-много лишеніето распалюѹ желаніето: толкова по-много желаніето щмножѹва мѹченіето. Тамъ е, тамъ е мѹката. Желаніето за Бога е най-голѣмъ пламъкъ на желаніето: Както отъ всичко най-голѣмо добро е Богъ. И тѹй желаніето за Бога, безъ надеждѹ на Бога е най-голѣмѹтъ пламъкъ на мѹката, коѹто да ви истѹлѹкѹвамъ не можѹ. Тамъ е да желѹе Бога вѣскога, и да сѹ не надѣва да Го види никога.

Ами защо да сѹ не надѣва? за тѹй, защото онаѹ дѹша, що сѹ мѹчи, сѹ е разлѹчила отъ Бога, и то разлѹчѹванѹе е вѣчно. Въ тѹкашнѹа животѹ, отъ онытѹ знаемъ, какѹва волѣсть е разлѹчѹваніето, кога сѹ отдѣламы отъ оныя лица, които най-много обѹчѹамы: какѹто да сѹ отдѣли баща, или майка отъ чадѹта: братѹ отъ брата: жена отъ мѹжа. Въ времѹто на Михаила Палеолога Ягарѹниги вѣтѹ-